

hjælpe os med (Ja!); men forøvrigt skulle vi henvises til, at Afgjørelsen af, hvor saa eller hvormange der ville blive, overlades til Fremtiden, hvor da Sagen muligens turde tages paa en anden Maade. Men nu bemærkede selve den høitærede Finantsminister, at han troede, at, dersom man satte Gagerne saaledes, som Udvalget vil, da vilde dette Beløb ikke indeholde synderligt Tillokkende for de unge Mænd, man kunde ønske ind paa den omhandlede Embedsvei. Det er altsaa ikke mig, men den høitærede Finantsminister, der mener, at Gagerne spille en betydelig Rolle, enten som tillokkende eller i modsat Fald som affrækkende. Og saa skal jeg tillade mig at henstille, om ikke omvendt denne Tillokkelse let kunde blive for stor ved at følge hans Forslag, om ikke, naar vi gaar frem efter den Grundsætning, at Gagerne maae være anseelige, fordi vi stole paa at kunne hjælpe os med saa Embedsmænd, medens vi, vel at mærke, ikke satte nogen Grændse for deres Tal, om ikke da — siger jeg, — en stor Mængde unge Mænd turde føle sig tillokkede ved dem, og det derefter, uden at man ret mærkede hvordan, kunde see i Aarens Løb, at man opdagede Nødvendigheden af adskillige Pladser, for at man kunde anbringe alle disse mange haabefulde unge Mænd, der nu eengang havde kastet sig ind i denne Carriere. — Det er fremdeles ligeledes yttret idag, — og det er altsaa ikke mig, der har at fremhæve det, som jeg da, uagtet vi vel overhovedet her gjerne kunne tilstaae og omtale slike menneskelige Skrøbeligheder, dog nødtigt vilde været den Første, til i denne Sag at fremhæve det, — at, dersom nogle af disse Embedsmænd fik saa høi en Gage, som det er paatænkt foreslaaet af den høitærede Finantsminister i Forbindelse med den meget ærede Ordfører, saa vilde de Andre see det med mindre gunstige eller endog med misgunstige Øine. Dette vilde nu vistnok, som jeg antager, blive Tilfældet, og det ikke alene med de Herrer Departementschefer indbyrdes, men ogsaa med Mange, der sidde i andre Embeder. Dersom vi derfor bestemme de her omhandlede Gager nogle hundrede Daler højere, maae vi nødvendig, ifølge dette Hensyn til den almin-

delige Mennefsnatur, sige til os selv: det er ikke nogle hundrede Rbd., Talen er om, men det er maastee mange tusende. Thi der vil bestandigt gives nogle Embedsmænd, som af en eller anden Grund see det her tilstaaede Fortrin med misgunstige Øine, og som med temmelig god Raison synes at kunne paastaae, at deres Embeder ere enten ligesaa vigtige, eller nok saa besværlige, eller af andre Grunde og i andre Maader kvalificerede til en Forsøgelse, naar Vedkommende skal have saa Meget. Det er nyligen sagt, at vi skulle ikke her lægge an paa at faae Godtjobsarbejde. Det troer jeg heller ikke er Tilfældet, og det skulde være langt fra mig at stemme for et Lovforslag, der havde denne Charakter, navnlig ved saa høie og betydelige Embeder. Men paa den anden Side troer jeg dog ogsaa, at det er Noget, man maa huske paa, at man skal ikke love Mere, end man kan holde, og ikke tage sig Mere paa fra Først af, end man kan staae ved i Fremtiden. Jeg skal derfor ubetinget stemme for de Nedsættelser, der ere foreslaaede af det ærede Udvalg.

Finantsministeren: Jeg skal dertil tillade mig at bemærke, at de Poster, hvorom der handles, ere de høieste Embeder næst efter Ministrene (Ja!), som Landet har, og hvis man i den Grad har Mistillid til den Indskydelse, som en fremtidig Legislatur kan komme til at udøve paa disse Posters Tal, at man troer, at den Omstændighed, at en for stor Tilstrømning af Candidater til disse Embeder kunde bevirke, at man kom til at ansætte for Mange, saa vilde det være bedre, slet ikke at votere hele Loven, end af den Grund at votere Gagerne for lave (Ja!).

Rierkegaard: Ja, jeg har ikke villet udtrykke nogen Mistillid, enten til Ministeriet eller til nogen som helst bestemte Personer i saa Henseende. Min Mistillid, hvis mine Uttringer skulle betegnes som Udtryk af en saadan, angaaer noget ganske Andet: den angaaer Mennefsnaturen ganske i Almindelighed. Det har været, saavidt jeg veed, saaledes i 1800 Aar, for ikke at gaar endnu meget længere tilbage i Fortiden, og det vil sikkert blive ligedan i Fremtiden, om end under mangehaandne Former, at personlige Hensyn og person-